

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 789

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 25 noiembrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
294.		Decizia nr. 1.139 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 ³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală	17-18	
1.124.	2	Decizia nr. 1.193 din 11 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004	19-21	
★				
295.		ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI		
1.125.	2	ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
295.	3	166.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 16 lit. a) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995	21
1.125.	3	167.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, referitoare la normarea activităților didactice și de cercetare din învățământul universitar de masterat și din învățământul universitar de doctorat	22
★				
296.	4	1.422.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Complex Sportiv de Natație” — Otopeni, județul Ilfov	23
1.126.	4	1.442.	— Hotărâre pentru completarea anexei nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani	23-24
★				
1.104.	5	1.455.	— Hotărâre privind plata contribuției României pentru activitățile Centrului Regional de Asistență pentru Implementarea Controlului Armamentelor	24
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.095 din 15 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 ¹ din Codul de procedură penală	5-7	1.456.	— Hotărâre privind preluarea unui sector de drum național, proprietate publică a statului, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe, județul Covasna, în administrarea Ministerului Transporturilor, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a activităților de interes național în domeniul administrării drumurilor naționale	25
Decizia nr. 1.101 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139 ⁶ alin. (2) și art. 139 ⁹ din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe	8-9	1.474.	— Hotărâre pentru aprobarea redistribuirii sumelor alocate din credite externe, pe anul 2008, între Ministerul Culturii și Cultelor, Ministerul Sănătății Publice și Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului	26
Decizia nr. 1.105 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 35 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice	10-11	1.475.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Serviciului de Protecție și Pază din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008	26
Decizia nr. 1.106 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	11-12	1.488.	— Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 451/2008 privind aprobarea subvenției unitare acordate pentru acțiuni de ecologizare Societății Comerciale „Romplumb” — S.A. Baia Mare	27
Decizia nr. 1.123 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. 2 și ale art. 26 lit. a) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice	13-14	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		
Decizia nr. 1.125 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români	14-16	236.	— Decizie privind unele măsuri pentru organizarea și funcționarea Cancelariei Primului-Ministru	28-30
Decizia nr. 1.138 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal	16-17	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		1.896.	— Ordin al președintelui Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului privind încetarea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială Filiala UZINA MECANICA CUGIR — S.A.	31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 1/2008 pentru asigurarea continuității unor activități ale
Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1 din 6 februarie 2008 pentru asigurarea continuității unor activități ale Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 14 noiembrie 2008.
Nr. 294.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 1/2008 pentru asigurarea
continuității unor activități ale Consiliului Național
pentru Studierea Arhivelor Securității**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2008 pentru asigurarea continuității unor activități ale Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 noiembrie 2008.
Nr. 1.124.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 16/2006 pentru modificarea și completarea Legii
nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar
și deconspirarea securității ca poliție politică**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16 din 22 februarie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 27 februarie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

BOGDAN OLTEANU**DORU IOAN TĂRĂCILĂ**

București, 14 noiembrie 2008.

Nr. 295.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de
urgență a Guvernului nr. 16/2006 pentru modificarea și
completarea Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul
dosar și deconspirarea securității ca poliție politică**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 noiembrie 2008.

Nr. 1.125.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995
și completarea Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 10 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul capitolului III al titlului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Conducerea instituțiilor și a unităților de învățământ”

2. După articolul 145 se introduc două noi articole, articolele 145¹ și 145², cu următorul cuprins:

„Art. 145¹. — (1) Unitățile particulare de învățământ sunt unități libere, deschise, autonome atât din punct de vedere organizatoric, cât și economico-financiar, având drept fundament proprietatea privată, garantată de Constituție.

(2) Structurile și funcțiile de conducere ale unităților de învățământ particular, atribuțiile, modul de constituire, durata mandatelor și limitele de vârstă ale cadrelor didactice sunt stabilite prin regulamentele de organizare și funcționare a acestora, în concordanță cu prevederile legale.

Art. 145². — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular este condusă de consiliul de administrație, prezidat de președinte sau de directorul unității de învățământ. Președintele consiliului de administrație este, de drept, reprezentantul desemnat al persoanei juridice finanțatoare.

(2) Directorul unității de învățământ particular exercită conducerea executivă, în strictă conformitate cu responsabilitățile și atribuțiile conferite de lege, cu hotărârile consiliului de administrație al unității și cu respectarea prevederilor regulamentului de organizare și funcționare a acesteia.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

București, 14 noiembrie 2008.

Nr. 296.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii învățământului nr. 84/1995 și completarea Legii
nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995 și completarea Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 noiembrie 2008.

Nr. 1.126.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei*
unor ofițeri din Serviciul de Protecție și Pază**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 3 și ale art. 11 pct. IX.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile directorului Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, ofițerilor

prevăzuți în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.104.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 1.095

din 15 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ din Codul de procedură penală, excepție

invocată de Gabriel Iancu, Niculina Tătaru, Ion Istvan, Liliana Carmen Covrescu, Dan Grecu, Viorel Dinescu, Georgeta Tomescu, Dan Pascu, Georgeta Luca, Marian Tudorache, Cristian Valeriu Ilieși, Mircea Mocanu, Viorel Gigi Neagoe, Maricica Ghețu, Marilena Toma, Gelu Ilie, Mariana Țigău, Lucian Zgorcea, Marian Micu, Tudora Pădurean și Mugurel Blendea în Dosarul nr. 6.327/114/2007 al Tribunalului Buzău — Secția penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 9 octombrie 2008, în prezența autorilor excepției și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp

pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 2008 și apoi pentru data de 15 octombrie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 308 din 24 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 203/42/2008, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze de familie și cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 611 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost invocată de Gabriel Iancu, Niculina Tătaru, Ion Istvan, Liliana Carmen Covrescu, Dan Grecu, Viorel Dinescu, Georgeta Tomescu, Dan Pascu, Georgeta Luca, Marian Tudorache, Cristian Valeriu Ilieși, Mircea Mocanu, Viorel Gigi Neagoe, Maricica Ghețu, Marilena Toma, Gelu Ilie, Mariana Țigău, Lucian Zgorcea, Marian Micu, Tudora Pădurean și Mugurel Blendea în Dosarul nr. 6.327/114/2007 al Tribunalului Buzău — Secția penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece conduce la încălcarea dreptului la apărare și împiedică accesul egal în fața justiției, prin crearea în mod inutil a unui alt caz de „strămutare” care scapă cenzurii părții, lipsind-o de dreptul său de a-și spune părerea asupra argumentelor procurorului. Se încalcă și principiul egalității armelor, prin aceea că se dau procurorului mai multe drepturi, iar prin soluționarea cererii procurorului fără citarea părților și fără contradictorialitate, în Camera de Consiliu, se aduce atingere dreptului părților la un proces echitabil.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze de familie și cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, achiesând la argumentele autorilor acesteia. În opinia instanței, „neconstituționalitatea art. 611 din Codul de procedură penală este dată nu de instituirea dreptului procurorului de a solicita desemnarea unei alte instanțe pentru judecarea unei cauze penale, ci de existența a două instituții paralele — aceea prevăzută de art. 66 și aceea prevăzută de art. 611 din Codul de procedură penală — ambele având aceeași finalitate, condițiile ca și titularul diferind însă în mod substanțial”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece inculpatul sau alte părți pot solicita strămutarea pricinii abia în cursul judecății, când instanța a fost deja sesizată. Totodată, procurorul are posibilitatea să ceară strămutarea pricinii în aceleași condiții ca și părțile din dosar, astfel că art. 611 din Codul de procedură penală asigură procurorului un mijloc procedural în plus față de părțile cauzei. Sub acest aspect, în opinia Avocatului Poporului, prevederile legale indicate contravin dreptului părților la un proces echitabil, care presupune echilibrul și egalitatea armelor pentru toate actele de procedură. Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, egalitatea armelor presupune ca orice parte din proces să beneficieze de o posibilitate

rezonabilă de a-și expune cauza în fața instanței, în condiții în care să nu o dezavantajeze în mod semnificativ în raport cu partea adversă. Mai mult, cererea procurorului se soluționează de Înalta Curte de Casație și Justiție în camera de consiliu, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Pe cale de consecință, părțile interesate nu sunt înștiințate despre introducerea cererii de desemnare a altei instanțe, despre termenul fixat pentru soluționarea acesteia, neavând posibilitatea de a formula apărările pe care le consideră necesare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și ale 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 611 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Desemnarea altei instanțe pentru judecarea cauzei*, care au următorul conținut: „*Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere Înaltei Curți de Casație și Justiție să desemneze o instanță egală în grad cu cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.*”

Dispozițiile art. 55 alin. 1, art. 56 alin. 1 și 2 și art. 61 se aplică în mod corespunzător.

Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează cererea în camera de consiliu, în termen de 15 zile.

Înalta Curte de Casație și Justiție dispune, prin încheiere motivată, fie respingerea cererii, fie admiterea cererii și desemnarea unei instanțe egale în grad cu cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Încheierea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează cererea nu este supusă niciunei căi de atac.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil. În plus, cu ocazia dezbaterilor în ședință publică s-au mai invocat, în susținerea excepției, prevederile constituționale ale art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică* și ale art. 56 — *Contribuții financiare*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității aceluiași text de lege, criticat în raport cu aceleași prevederi constituționale și convenționale și cu argumente similare.

Astfel, prin Decizia nr. 1.163 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, Curtea a reținut că instituția desemnării altei instanțe, ca și cea a declinării de competență, nu are caracterul unei judecăți — pentru că în cadrul acestei proceduri nu se soluționează fondul cauzei —, ci al unui incident în administrarea justiției, inerent bunei funcționări a sistemului judiciar. Ținând seama de natura instituției, ca și de imperativul celerității procesului penal, nu se poate reține că textul de lege este de natură să încalce sau să restrângă dreptul la apărare și la un proces echitabil. Atât inculpatul, cât și celelalte părți își pot exercita drepturile procesuale în fața instanței competente astfel desemnate, precum și dreptul de a ataca prin mijloacele prevăzute de lege hotărârea prin care se va soluționa cauza, prin aceasta înțelegându-se chiar posibilitatea de a formula, în temeiul art. 55 alin. 2 din Codul de procedură penală, o cerere de strămutare. Faptul că numai procurorul are calitatea de subiect de sesizare a instanței supreme competente să hotărască asupra desemnării altei instanțe în cazul emiterii actului de inculpare își găsește justificarea în rolul constituțional al acestuia, așa cum este prevăzut de art. 131 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor*”, sens în care organul de urmărire penală este obligat să aibă un rol activ pentru aflarea adevărului și lămurirea cauzei sub toate aspectele în vederea unei juste soluționări a cauzei, prin aceasta înțelegându-se și înlăturarea temeiurilor care pot constitui motiv de strămutare. De asemenea, faptul că verificările prevăzute de textul de lege criticat se realizează în camera de consiliu, fără citarea părților, este în deplină concordanță cu prevederile art. 127 din Legea fundamentală, potrivit căroră „*Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege*”, și nu aduce atingere, în niciun mod, dispozițiilor constituționale invocate. De altfel, și Curtea de la Strasbourg a decis în același sens, statuând că art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale nu se aplică în materie, deoarece procedura de desemnare a unei alte instanțe vizează doar aspecte de competență și nu are ca obiect judecarea cererilor cu privire la drepturile și obligațiile cu caracter civil sau legate de o acuzație penală (Cauza *Puelinckx contra Belgiei* din 18.09.2001). În ce privește susținerea referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, Curtea a constatat că nici aceasta nu poate fi primită, deoarece accesul la justiție înseamnă accesul la instanțele de judecată — în componența cărora, potrivit art. 124 alin. (3) din Constituție, intră numai judecători independenți — înzestrate, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, cu competența și cu procedurile stabilite prin lege, iar pe de altă parte, este impropriu să se afirme lipsa de acces la justiție chiar în cadrul desfășurării unui proces judiciar. De altfel, legiuitorul a stabilit procedura desemnării altei instanțe în faza de urmărire penală, tocmai în virtutea dreptului la un proces echitabil, care presupune, între altele, dreptul la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate de Curte prin decizia mai sus menționată sunt valabile și în prezenta cauză.

Referitor la invocarea, direct în fața Curții, cu ocazia dezbaterilor în ședință publică, a unor noi dispoziții constituționale pentru susținerea excepției, Curtea constată că nu a fost legal sesizată, deoarece nici în cererea prin care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate în fața instanței și nici în încheierea de sesizare a Curții Constituționale nu se regăsesc aceste critici. Or, potrivit art. 146 lit. d) din Legea fundamentală, Curtea se pronunță numai „*asupra excepțiilor de neconstituționalitate [...] ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial*”. De asemenea, conform art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți [...]*”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ din Codul de procedură penală, excepție invocată de Gabriel Iancu, Niculina Tătaru, Ion Istvan, Liliana Carmen Covrescu, Dan Grecu, Viorel Dinescu, Georgeta Tomescu, Dan Pascu, Georgeta Luca, Marian Tudorache, Cristian Valeriu Ilieși, Mircea Mocanu, Viorel Gigi Neagoe, Maricica Ghețu, Marilena Toma, Gelu Ilie, Mariana Țigău, Lucian Zgorcea, Marian Micu, Tudora Pădurean și Mugurel Blendea în Dosarul nr. 6.327/114/2007 al Tribunalului Buzău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședință publică din data de 15 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.101

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139⁶ alin. (2) și art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 139⁶ alin. (2) și art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Angelica Luminița Sarbolandi, Farzin Sarbolandi și Ciprian Marișescu în Dosarul nr. 7.870/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției Farzin Sarbolandi, personal și asistat de avocat, precum și Angelica Luminița Sarbolandi și Ciprian Marișescu, reprezentați prin același avocat, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia, sens în care, în esență, reiterează motivele formulate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât criticile formulate privesc modul de interpretare a dispozițiilor art. 139⁶ alin. (2) și art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.870/30/2007 **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139⁶ alin. (2) și art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe, cu modificările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Angelica Luminița Sarbolandi, Farzin Sarbolandi și Ciprian Marișescu într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile referitoare la „[...] deținerea, depozitarea [...]” din cuprinsul art. 139⁶ alin. (2), precum și cele referitoare la „[...] instalare, stocare, rulare [...]” din cuprinsul art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 329/2006, încalcă art. 31 alin. (1) și art. 33 alin. (1) și (2) din Constituție. În acest sens, în esență, se arată că prevederile criticate nu fac distincție între „acțiunile de piraterie (adică de brizare a codurilor de protecție a anumitor programe, a anumitor producători, unde

poți avea acces numai contra cost)” și care „pot fi calificate ca fiind fapte penale asimilabile furtului”, pe de o parte, și dreptul persoanelor fizice de a deține, depozita, instala, stoca sau rula, pentru interes propriu, înregistrări de „informații și programe culturale dvd și cd, din ceea ce se rulează mondial în mod liber pe internet”, pe de altă parte. În consecință, se consideră că astfel sunt încălcate atât dispozițiile constituționale ale art. 31 alin. (1) și ale art. 33 alin. (1) și (2), cât și art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră principiul liberei circulații a ideilor și a informației.

Se mai arată că, în speță, a fost trimisă în judecată „o cetățeană pasionată de înregistrări dvd și cd, colecționară”, ale cărei înregistrări „au fost făcute de ea însăși în modalitățile permissive obișnuite”, „destinate consumului personal de informație și cultură”, din care „când și când cunoscuți și prieteni mai împrumutau câte ceva.”

Tribunalul Timiș — Secția penală apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale și convenționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că art. 139⁶ alin. (2) și art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale. În acest sens, în esență, se arată că raportarea criticilor la art. 31 alin. (1) din Constituție nu poate fi reținută, întrucât incriminarea și sancționarea faptelor prevăzute de textele de lege vizate prin excepție „au ca scop protejarea drepturilor de autor și combaterea pirateriei în domeniul audiovizual”, iar legiuitorul este „unica autoritate competentă să stabilească, prin lege organică, faptele care constituie infracțiuni”. Cu privire la invocarea încălcării art. 33 alin. (1) și (2) din Constituție, apreciază că reglementarea faptelor ce constituie infracțiuni în materie „nu constituie o restrângere a accesului la cultură, deoarece exercitarea acestui drept este garantată în condițiile specifice fiecărui domeniu, condiții prevăzute de lege”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 139⁶ alin. (2) și art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor, astfel cum au fost modificate și completate prin articolul unic, punctele 52 și 55 din Legea nr. 329/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 31 iulie 2006. Textele de lege menționate prevăd:

— Art. 139⁶ alin. (2): „*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă oferirea, distribuirea, deținerea ori depozitarea sau transportul, în scopul distribuirii de mărfuri-pirat, precum și deținerea acestora în scopul utilizării prin comunicare publică la punctele de lucru ale persoanelor juridice.*”;

— Art. 139⁹: „*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 4 ani sau cu amendă reproducerea neautorizată pe sisteme de calcul a programelor pentru calculator în oricare dintre următoarele modalități: instalare, stocare, rulare sau executare, afișare ori transmitere în rețea internă.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile referitoare la „[...] deținerea, depozitarea [...]” din cuprinsul art. 139⁶ alin. (2), precum și cele referitoare la „[...] instalare, stocare, rulare [...]” din cuprinsul art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 31 alin. (1) privind „Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit”, ale art. 33 alin. (1), care stabilește că „Accesul la cultură este garantat, în condițiile legii” și alin. (2) potrivit căroră „Libertatea persoanei de a-și dezvolta spiritualitatea și de a accede la valorile culturii naționale și universale nu poate fi îngrădită”.

Se mai invocă și încălcarea art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind „Libertatea de exprimare”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, în opinia autorilor excepției, încălcarea prevederilor constituționale și convenționale menționate constă în aceea că textele de lege criticate nu fac distincție între „acțiunile de piraterie (adică de brizare a codurilor de protecție

a anumitor programe, a anumitor producători, unde poți avea acces numai contra cost)” și care „pot fi calificate ca fiind fapte penale asimilabile furtului”, pe de o parte, și dreptul persoanelor fizice de a deține, depozita, instala, stoca sau rula, pentru interes propriu, înregistrări de „informații și programe culturale dvd și cd, din ceea ce se rulează mondial în mod liber pe internet”, pe de altă parte.

Sușinerile formulate nu pot fi reținute și urmează a fi respinse pentru următoarele considerente:

Art. 139⁶ alin. (2) prevede că oferirea, distribuirea, deținerea ori depozitarea sau transportul, în scopul distribuirii de *mărfuri-pirat*, precum și deținerea acestora în scopul utilizării prin comunicare publică la punctele de lucru ale persoanelor juridice constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare sau amendă. Așadar, în condițiile prevăzute de text, sunt considerate infracțiuni fapte de distribuire și utilizare a „*mărfurilor-pirat*”, ceea ce, în sine, nu contravine prevederilor constituționale referitoare la informațiile de interes public și accesul la cultură și nici prevederilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind libertatea de exprimare. În realitate, aspectul criticat de autorii excepției privește aplicarea acestor dispoziții unei persoane care este „pasionată de înregistrări dvd și cd, colecționară”, ale cărei înregistrări „au fost făcute de ea însăși în modalitățile permissive obișnuite”, „destinate consumului personal de informație și cultură”, din care „când și când cunoscuți și prieteni mai împrumutau câte ceva”. Or, toate aceste critici privesc modul de aplicare a legii, ceea ce nu este o problemă de constituționalitate și, în consecință, Curtea Constituțională nu este competentă să o soluționeze.

Obiect al excepției îl constituie și dispozițiile art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996, potrivit căroră reproducerea *neautorizată* pe sisteme de calcul a programelor pentru calculator prin instalare, stocare, rulare sau executare, afișare ori transmitere în rețea internă, constituie infracțiune. Așadar, numai reproducerea *neautorizată* efectuată într-una din modalitățile prevăzute de text constituie infracțiune, ceea ce, de asemenea, nu contravine prevederilor constituționale și convenționale menționate. De altfel, Curtea constată că, și cu privire la acest text, în realitate, autorii excepției își exprimă nemulțumirea autorilor în legătură cu modul de aplicare a legii, astfel că, pentru considerentele anterior arătate, criticile nu pot fi reținute.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139⁶ alin. (2) și art. 139⁹ din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Angelica Luminița Sarbolandi, Farzin Sarbolandi și Ciprian Marișescu în Dosarul nr. 7.870/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.105

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 35 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 35 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fotbal Club Politehnica Timișoara” — S.A. în Dosarul nr. 43.123/3/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru Universitatea „Politehnica” din Timișoara, consilier juridic Alina Monica Atanasescu, constatându-se lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției. Astfel, în legătură cu neconstituționalitatea art. 35 din Legea nr. 84/1998 invocă jurisprudența Curții Constituționale, iar în legătură cu prevederile art. 3 lit. a) din aceeași lege susține că acestea nu contravin textelor din Constituție și din documentele internaționale la care autorul excepției face trimitere.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că susținerile formulate sunt neîntemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 43.123/3/2006, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 35 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Fotbal Club Politehnica Timișoara” — S.A. într-o cauză civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că aceste prevederi de lege sunt neconstituționale, „întrucât nu întotdeauna protecția mărcii se face în scop comercial, ci cu alte scopuri necomerciale”, ceea ce încalcă art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1) și (2), art. 45 și art. 53 din Constituție, precum și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 2 pct. 1 și art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Astfel, se arată că din dispozițiile art. 3 al legii criticate se „deduce, însă nu reiese clar că marca poate fi protejată în scopuri comerciale, economice”, iar dispozițiile art. 35 dau „posibilitatea persoanei care deține marca să interzică oricărei persoane de a mai folosi aceste însemne fără acordul proprietarului mărcii”.

În continuare este expusă situația de fapt a Universității Politehnice din Timișoara care „a protejat marca «Politehnica Timișoara» pentru activități de educație și activități sportive”, dar „sub umbrela” acestor activități „s-a urmărit, de fapt, preluarea identității” Clubului de Fotbal „Politehnica Timișoara” a cărui denumire datează de peste 80 de ani.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că prin art. 3 lit. a) și art. 35 din Legea nr. 84/1998 nu sunt încălcate drepturile prevăzute de textele din Constituție și din reglementările internaționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că art. 3 lit. a) și art. 35 din legea criticată sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 3 lit. a) și art. 35 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 23 aprilie 1998. Textele de lege menționate prevăd:

— Art. 3 lit. a): „În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *marca este un semn susceptibil de reprezentare grafică servind la deosebirea produselor sau a serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele aparținând altor persoane; pot constitui mărci distinctive, cum ar fi: cuvinte, inclusiv nume de persoane, desene, litere, cifre, elemente figurative, forme tridimensionale și, în special, forma produsului sau a ambalajului său, combinații de culori și orice combinație a acestor semne; [...]*;

— Art. 35: „Înregistrarea mărcii conferă titularului său un drept exclusiv asupra mărcii.

Titularul mărcii poate cere instanței judecătorești competente să interzică terților să folosească, în activitatea lor comercială, fără consimțământul titularului:

a) *un semn identic cu marca pentru produse sau servicii identice cu acelea pentru care marca a fost înregistrată;*

b) *un semn care, dată fiind identitatea sau asemănarea cu marca ori dată fiind identitatea sau asemănarea produselor sau serviciilor cărora li se aplică semnul cu produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, ar produce în percepția*

publicului un risc de confuzie, incluzând și riscul de asociere a mărcii cu semnul;

c) un semn identic sau asemănător cu marca pentru produse sau pentru servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta din urmă a dobândit un renume în România și dacă, din folosirea semnului, fără motive întemeiate, s-ar putea profita de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau folosirea semnului ar cauza titularului mărcii un prejudiciu.

În aplicarea alin. 2, titularul mărcii poate cere să fie interzise terților, în special, următoarele acte:

a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalaje;

b) oferirea produselor sau comercializarea ori deținerea lor în acest scop sau, după caz, oferirea sau prestarea serviciilor, sub acest semn;

c) importul sau exportul produselor sub acest semn;

d) utilizarea semnului pe documente sau pentru publicitate.”

Autorul excepției susține că textele de lege menționate contravin prevederilor constituționale ale: art. 16 alin. (1) — „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, art. 44 alin. (1) și (2) privind „Dreptul de proprietate privată”, art. 45 referitoare la „Libertatea economică” și art. 53 care dispune în legătură cu „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”. Se invocă, de

asemenea, încălcarea art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind „Interzicerea discriminării”, art. 2 pct. 1 și art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

În esență, în opinia autorului excepției, textele criticate sunt neconstituționale, „întrucât nu întotdeauna protecția mărcii se face în scop comercial, ci cu alte scopuri necomerciale”, precum și prin aceea că din art. 3 se „deduce, însă nu reiese clar că marca poate fi protejată în scopuri comerciale, economice”, iar art. 35 dă „posibilitatea persoanei care deține marca să interzică oricărei persoane de a mai folosi aceste însemne fără acordul proprietarului mărcii”. Curtea constată că aceste susțineri nu reprezintă, în realitate, critici de neconstituționalitate, ci aprecieri ale autorului excepției cu privire la textele de lege. Așadar, excepția nu este motivată, iar Curtea nu se poate substitui autorului ei prin formularea unor motive de neconstituționalitate. În plus, soluția de respingere a excepției se impune și deoarece, în legătură cu prevederile art. 3.lit. a), autorul acesteia este nemulțumit de modul de redactare a textului, aspect care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 35 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fotbal Club Politehnica Timișoara” — S.A. în Dosarul nr. 43.123/3/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.106

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Compania Industrială pentru Transporturi” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 2.803/215/2006 (număr în format vechi 23.585/c/2006) al Judecătoriei Craiova — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.803/215/2006 (număr în format vechi 23.585/c/2006), **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Compania Industrială pentru Transporturi” — S.A. din Craiova într-o cauză civilă având ca obiect o obligație de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate restrâng în mod nejustificat dreptul său de proprietate asupra locuințelor construite din fondurile unităților fostei Întreprinderi de Reparații Auto nr. 8 din Craiova.

În opinia sa, textul de lege ce formează obiect al excepției contravine dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi și alin. (3) din Constituție privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate, respectiv exproprierea. Se invocă și încălcarea dispozițiilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la dispozițiile art. 20 din Legea fundamentală referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. În plus, se susține că dispozițiile de lege criticate încalcă și prevederile Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană.

Judecătoria Craiova — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Compania Industrială pentru Transporturi” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 2.803/215/2006 (număr în format vechi 23.585/c/2006) al Judecătoriei Craiova — Secția civilă.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, care are următorul conținut:

— Art. 7 alin. 1: „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 564 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2007, a mai examinat constituționalitatea aceluiași text din Legea nr. 85/1992, prin prisma acelorași critici de neconstituționalitate ca și cele formulate în prezenta cauză și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și din celelalte documente internaționale, excepția fiind ridicată de același autor ca și cel din dosarul de față. Cu acel prilej, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, pentru motivele acolo reținute. Curtea constată că nu există autoritate de lucru judecat, chiar dacă autorul este același ca în cauza soluționată prin decizia mai sus amintită. Aceasta, deoarece nu este întrunită condiția triplei identități părți, obiect și cauză.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.123

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. 2 și ale art. 26 lit. a) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. 2 și ale art. 26 lit. a) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, excepție ridicată de Sandor Krisztina în Dosarul nr. 3.219/211/2008 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.219/211/2008, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 2 și ale art. 26 lit. a) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice.**

Excepția a fost ridicată de Sandor Krisztina într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 60/1991, care prevăd condiția declarării prealabile și a înregistrării oricărui tip de adunare publică — chiar și spontană — pentru exercitarea libertății de întrunire și de exprimare, în caz contrar fapta constituind contravenție, sancționată în temeiul art. 26 lit. a) din aceeași lege, contravin art. 10 și art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la libertatea de exprimare și, respectiv, la libertatea de întrunire și de asociere. Se invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu Cauza *Butka și alții împotriva Ungariei*, 2007, prilej cu care instanța europeană a reținut că o asemenea restrângere este nejustificată sub aspectul protecției securității naționale, siguranței publice, apărării ordinii și al prevenirii infracțiunilor sau al protecției drepturilor și libertăților altora, deoarece o întrunire spontană și pașnică, pe lângă faptul că este imposibil (fizic) de a fi înregistrată și declarată, nu este în măsură să aducă vreo atingere valorilor ocrotite prin art. 11 paragraful 2 din Convenție.

Judecătoria Cluj-Napoca apreciază că textele de lege, prin care este prevăzută autorizarea prealabilă a unei manifestații publice, nu conțin în sine o nesocotire a libertății de întrunire

prevăzute de art. 11 din Convenție. Însă, în măsura în care, fără niciun fel de nuanțare în funcție de caracterul întrunirii, aceste prevederi impun, sub o sancțiune contravențională, o condiție suplimentară față de cele prevăzute de art. 39 din Constituție, care garantează libertatea întrunirilor publice dacă se desfășoară în mod pașnic și fără niciun fel de arme, „acest text poate conține o prevedere cu caracter neconstituțional”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (2) și ale art. 26 din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. 2 și ale art. 26 lit. a) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 29 septembrie 2004, cu următorul conținut:

— Art. 1 alin. 2: „*Adunările publice — mitinguri, demonstrații, manifestații, competiții sportive, procesiuni și altele asemenea —, ce urmează să se desfășoare în piețe, pe căile publice ori în alte locuri în aer liber, se pot organiza numai după declararea prealabilă prevăzută de prezenta lege.*”;

— Art. 26 lit. a): „*Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să întrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni: a) organizarea și desfășurarea de adunări publice nedecarate, neînregistrate sau interzise; (...).*”

Autorul excepției consideră că textele de lege menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 alin. (1), referitoare la interpretare și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, și ale art. 39, care reglementează libertatea întrunirilor. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 10 — *Libertatea de exprimare* și ale art. 11 — *Libertatea de întrunire și de asociere* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că, în esență, critica de

neconstituționalitate constă în susținerile potrivit cărora textele de lege criticate condiționează desfășurarea adunărilor publice de declararea prealabilă a acestora, chiar și a celor spontane, ceea ce este de natură să aducă atingere dreptului la liberă exprimare și libertății de asociere și de întrunire.

Față de aceste susțineri, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra conformității textelor de lege criticate cu exigențele normelor fundamentale invocate. Astfel, prin Decizia nr. 199 din 23 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 21 februarie 2000, și Decizia nr. 51 din 20 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 6 aprilie 2001, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a arătat, în esență, că dispozițiile Legii nr. 60/1991, potrivit cărora desfășurarea adunărilor publice este permisă doar cu condiția declarării lor prealabile, nu contravin libertății de întrunire, reglementate de Constituția României și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. S-a invocat, cu acel prilej, jurisprudența Curții

Europene a Drepturilor Omului, de exemplu cauzele *Platform „Ärzte für das Leben” contra Austriei*, 1985, și *Rassemblement jurassien contra Elveției*, 1979, unde instanța europeană a reținut că art. 11 din Convenție presupune că fiecare stat este în măsură să adopte măsuri rezonabile și adecvate pentru a asigura desfășurarea pașnică a manifestațiilor licite ale cetățenilor săi și că pentru întrunirile ce au loc pe căile publice nu este exagerată impunerea obligației de a se obține o autorizație prealabilă, întrucât autoritățile au posibilitatea, în aceste condiții, să vegheze asupra respectării ordinii publice și să ia măsurile necesare pentru ca libertatea manifestațiilor să fie pe deplin asigurată.

Întrucât, față de criticile de neconstituționalitate examinate de Curtea Constituțională cu prilejul pronunțării deciziilor mai sus amintite, în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice această jurisprudență, soluția și considerentele ce au stat la baza acestora își păstrează valabilitatea și în dosarul de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. 2 și ale art. 26 lit. a) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, excepție ridicată de Sandor Krisztina în Dosarul nr. 3.219/211/2008 al Judecătorei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.125

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Florica Valentina Strauss în Dosarul nr. 9.158/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde partea Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, prin consilier juridic cu delegație depusă la dosar, lipsind autoarea excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea asupra faptului că autoarea excepției a transmis la dosarul cauzei note scrise prin care solicită și argumentează admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, excepție ridicată de

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.158/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români.**

Excepția a fost ridicată de Florica Valentina Strauss într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea sa de chemare în judecată a Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor și de obligare a pârâtului la eliberarea actelor de identitate și la plata unor sume de bani cu titlul de daune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. b) din ordonanța de urgență criticată, prin aceea că prevăd eliberarea cărții de identitate provizorii pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate, care locuiesc temporar în România, instituie o discriminare între cetățenii români, în sensul că cei care au domiciliul în țară au și dreptul la obținerea unei cărți de identitate, în timp ce aceia care sunt, de asemenea, cetățeni români au dreptul doar la obținerea unei cărți de identitate provizorii, deoarece au domiciliul în străinătate. Totodată, autoarea excepției apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 contravine și art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât aceasta nu se justifică sub aspectul urgenței și al stării excepționale, condiții fundamentale pentru adoptarea unei ordonanțe de urgență.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, modificată și completată, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 290/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 28 octombrie 2005. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 19 alin. (1) lit. b): „(1) *Cartea de identitate provizorie se eliberează în următoarele cazuri: (...)*

b) în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, care locuiesc temporar în România.”

Textele constituționale pretins a fi încălcate sunt cele ale art. 4 alin. (2), invocate sub aspectul egalității în drepturi a cetățenilor români, și cele ale art. 115 alin. (4), care reglementează condițiile adoptării ordonanțelor de urgență de către Guvern.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Autoarea excepției apreciază că dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, prin aceea că prevăd dreptul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, care locuiesc temporar în România, la eliberarea unei cărți de identitate provizorii, operează o discriminare între această categorie și cea a cetățenilor români cu domiciliul în țară, ultimii beneficiind de dreptul de a obține o carte de identitate definitivă, și nu doar una provizorie. Consideră, de asemenea, că ordonanța de urgență criticată nu îndeplinește condițiile de urgență și stare excepțională pe care, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, trebuie să le îndeplinească o ordonanță de urgență pentru a fi adoptată de Guvern.

Or, Curtea observă că, potrivit art. 4 alin. (2) din Constituție, domiciliul persoanei nu se regăsește printre criteriile pe baza cărora pot opera diverse diferențieri între persoane aflate în aceeași situație juridică, astfel că pretinsa discriminare între cetățenii români pe criteriul domiciliului — în țară sau în străinătate — în ceea ce privește dreptul de a obține o carte de identitate — definitivă sau provizorie — nu constituie o adevărată discriminare în sens juridic. Distincția reglementată de textul de lege atacat nu folosește decât din punct de vedere administrativ, pentru o mai eficientă evidență a persoanelor, fără a afecta drepturile specifice persoanei care are calitatea de cetățean al României. De altfel, chiar art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 prevede că prin act de identitate se înțelege cartea de identitate, precum și cartea de identitate provizorie și buletinul de identitate, aflat în termen de valabilitate. Prin urmare, nu există nicio diferență de tratament juridic între categoria cetățenilor români cu domiciliul în țară și a celor care au domiciliul în străinătate și locuiesc temporar în România, de vreme ce atât cartea de identitate, cât și cartea de identitate provizorie le conferă, în egală măsură, aceleași drepturi și obligații cetățenești.

Cât privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, se constată că nici aceasta nu este întemeiată. În preambulul ordonanței de urgență criticate se prezintă motivele adoptării de urgență a acestui act normativ, acestea rezumându-se, în esență, la necesitatea reorganizării structurilor de stare civilă și a structurilor de evidență informatizată a persoanelor, având în vedere schimbările legislative și dinamica forței de muncă și a populației, în general.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, excepție ridicată de Florica Valentina Strauss în Dosarul nr. 9.158/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.138

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Sabin Marius Gentimir în Dosarul nr. 5.482/325/2007 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.482/325/2007, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de Sabin Marius Gentimir cu ocazia soluționării recursului referitor la o sentință penală prin care a fost respinsă plângerea împotriva rezoluției procurorului de neîncepere a urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunii de exercitare fără drept a profesiei de avocat, infracțiune prevăzută de art. 281 din Codul penal, raportat la art. 25 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că sintagma „legea specială” din art. 281 al Codului penal este neconstituțională prin raportare la dispozițiile Legii fundamentale, cuprinse în art. 73 alin. (1), privind categoriile de legi, și în art. 115 alin. (1), referitor la delegarea legislativă. Consideră că Parlamentul nu poate adopta „decât o singură lege specială — legea prin care Guvernul este abilitat pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”. Prin urmare, legea specială la care face trimitere art. 281 din Codul penal nu poate fi Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, întrucât „legea avocaturii este lege organică, nu specială”.

Tribunalul Brașov — Secția penală apreciază ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 281 din Codul penal sunt constituționale. Arată că textul de lege criticat nu încalcă art. 73 alin. (1) din Legea fundamentală, iar dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (1) nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10

și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 din Codul penal, având următorul cuprins: „*Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.*”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale

ale art. 73 alin. (1) referitoare la categoriile de legi și ale art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la sintagma „lege specială” din cuprinsul art. 281 al Codului penal, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare de către organele de urmărire penală și de către instanța de judecată a textului de lege menționat. Or, aceste aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței investite cu soluționarea litigiului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Sabin Marius Gentimir în Dosarul nr. 5.482/325/2007 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.139

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iacob Schein în Dosarul nr. 4.230.1/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală și de Ioan Iulian Făluță în Dosarul nr. 4.537/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.570D/2008 și nr. 1.733D/2008 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.733D/2008 la Dosarul nr. 1.570D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea penală din 12 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.230.1/30/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Iacob Schein cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă cererea privind încetarea de drept a măsurii arestării preventive.

Prin Încheierea din 21 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.537/99/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza**

finală din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Ioan Iulian Făluță cu ocazia soluționării recursului împotriva unei încheieri de ședință prin care a fost respinsă cererea de revocare a măsurii arestării preventive.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, deoarece interzic exercitarea oricărei căi de atac împotriva încheierii prin care judecătorul respinge, în timpul urmăririi penale, o cerere de revocare, înlocuire sau încetare de drept a unei măsuri preventive, ceea ce poate avea ca efect menținerea unei măsuri preventive luate în mod nelegal sau fără temeii.

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală apreciază ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate referitoare la prevederile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală.

Curtea de Apel Iași — Secția penală arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală sunt constituționale, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 156/2007, nr. 486/2007 și nr. 672/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: „[...] *Încheierea prin care*

judecătorul respinge, în timpul urmăririi penale, revocarea, înlocuirea sau încetarea de drept a măsurii preventive nu este supusă niciunei căi de atac.”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției, precum și a dispozițiilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 156 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2007, Curtea a respins critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, reținând că, potrivit dispozițiilor art. 126 și ale art. 129 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac și condițiile în care pot fi folosite aceste căi. Faptul că încheierea prin care se respinge cererea de revocare a măsurii arestării preventive nu este supusă niciunei căi de atac se explică prin necesitatea de a evita o prelungire abuzivă a procesului. De altfel, nicio prevedere a Legii fundamentale nu dă o consacrare expresă dreptului la exercitarea căilor de atac în orice cauză, oricând și de către oricine. Dimpotrivă, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile stabilite de lege.

În același sens sunt și Decizia nr. 779 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 16 ianuarie 2007, și Decizia nr. 486 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2007, prin care Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu îngrădesc accesul la justiție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iacob Schein în Dosarul nr. 4.230.1/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală și de Ioan Iulian Făluță în Dosarul nr. 4.537/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.193

din 11 noiembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea
nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Fundația „Ronald's Lauder România” în Dosarul nr. 8.197/3/CA/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.357D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicată de Ministerul Transporturilor în Dosarul nr. 9.054/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde domnul Sorin Mărculescu, în nume propriu și în calitate de administrator al Societății Comerciale „Mărculescu” — S.R.L. din Buzău, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Acesta solicită amânarea judecării cauzei, în vederea pregătirii apărării.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că cererea nu este suficient motivată și solicită respingerea acesteia.

Deliberând, Curtea respinge cererea, apreciind că nu se justifică acordarea unui nou termen de judecată.

Curtea dispune a se face apelul și în următoarele dosare: Dosarul nr. 1.366D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. III din Legea nr. 262/2007, excepție ridicată de Alina Maftei și Liviu Maftei în Dosarul nr. 8.611/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 1.384D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 262/2007, excepție ridicată atât de Societatea Comercială „Foricon” — S.A. din Deva în Dosarul nr. 349/57/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, cât și din oficiu de această instanță; Dosarul nr. 1.514D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 262/2007, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul său nr. 1.509/54/2007; Dosarul nr. 1.586D/2008, având ca obiect excepția de

neconstituționalitate a prevederilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal în Dosarul său nr. 2.023/3/2008.

La apelul nominal răspunde, în Dosarul nr. 1.366D/2008, domnul Ioan Cuingioglou, personal și asistat de domnul avocat Gabriel Grigore, apărător ales cu delegație la dosar, membru în Baroul Constanța. De asemenea, în Dosarul nr. 1.514D/2008 se prezintă doamna Venera Kalmuțchi și domnul Romeo Popp, personal și asistați de doamna avocat Nicoleta Sofia Berneanu, apărător ales cu delegație la dosar, membru în Baroul București, iar în Dosarul nr. 1.586D/2008 răspunde personal domnul Niculai Ioanesi, iar pentru Inspectoratul de Stat în Construcții răspunde doamna Ada Marinescu, consilier juridic, cu împuternicire depusă la dosarul cauzei.

Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Părțile prezente, personal sau prin reprezentanți, precum și procurorul sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 1.357D/2008, 1.366D/2008, 1.384D/2008, 1.514D/2008 și 1.586D/2008 la Dosarul nr. 1.317D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților. Acestea, personal sau prin reprezentanți, solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, depunând la dosar concluzii scrise, în susținerea cererii formulate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale deja existente în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile pronunțate de **Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal** în dosarele nr. 8.197/CA/2008 și nr. 2.023/3/2008, de **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** în dosarele nr. 9.054/1/2007 și nr. 1.509/54/2007, de **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal** în Dosarul nr. 8.611/118/2007 și de **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal** în Dosarul nr. 349/57/2008, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția a fost ridicată de Fundația „Ronald's Lauder România”, Ministerul Transporturilor, Alina Maftei și Liviu Maftei, Societatea Comercială „Foricon” — S.A. din Deva și, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul București — Secția

a IX-a de contencios administrativ și fiscal, în litigii având ca obiect soluționarea excepțiilor de nelegalitate a unor acte administrative și a unor cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate fac posibilă cenzurarea legalității unui act administrativ unilateral cu caracter individual emis anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, implicând aplicarea retroactivă a prevederilor acestei legi în cazul unui raport juridic care s-a născut, și-a produs efectele și s-a consumat sub imperiul unei reglementări anterioare. În acest fel, pot solicita instanțelor judecătorești, în mod repetitiv și nelimitat în timp, controlul de legalitate a unui act administrativ unilateral cu caracter individual atât subiectele de drept cărora li se adresează actul, cât și terțe persoane, care însă au manifestat o atitudine pasivă, neexercitând acțiunea în anulare în termenul prevăzut de legea în vigoare la acea dată. Arată că în acest fel se încalcă dreptul părților la un proces echitabil, statuat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care „a fost analizat în practică prin prisma dreptului la justiție și principiului securității raporturilor juridice”.

Instanțele de judecată care au sesizat Curtea Constituțională consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, în punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 1.514D/2008, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, formulate atât oral, cât și în scris, personal ori prin reprezentanți, și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificate prin art. I pct. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. De asemenea, obiect al excepției îl formează și prevederile art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004: „(1) *Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza. Încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se*

respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze.

(2) *Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților și a emitentului. În cazul în care excepția de nelegalitate vizează un act administrativ unilateral emis anterior intrării în vigoare a prezentei legi, cauzele de nelegalitate urmează a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.”;*

— Art. II alin. (2) din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004: „(2) *Dispozițiile referitoare la excepția de nelegalitate și la garanțiile procesuale prevăzute de Legea nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Excepția de nelegalitate poate fi invocată și pentru actele administrative unilaterale emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, în forma sa inițială, cauzele de nelegalitate urmând a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.”;*

— Art. III din Legea nr. 262/2007: „*Hotărârile judecătorești pronunțate în baza Legii nr. 554/2004, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, pot forma obiectul unei cereri de revizuire, care se poate introduce în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept, democratic și social al României, art. 11 care reglementează raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) care prevede că legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 care garantează accesul liber la justiție și art. 126 alin. (6) care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ.

De asemenea, au fost invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, sub aspectul principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la justiție, precum și cele ale art. 6 din Codul bunei administrații, aprobat prin Recomandarea CM/REC din 20 iunie 2007 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei (și nu al statelor membre ale Uniunii Europene), care prevăd expres că administrațiile publice nu pot lua măsuri retroactive, în afara excepțiilor legal justificate, și nu pot aduce atingere drepturilor câștigate și situațiilor juridice legal constituite decât în împrejurări urgente de interes public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității aceluiași prevederi de lege ce formează obiect al excepției de neconstituționalitate și în prezenta cauză, prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală și din celelalte documente internaționale invocate și prin prisma unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 404 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2008, și prin deciziile nr. 425 și 426 din 10 aprilie 2008, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 8 mai 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, pentru motivele acolo reținute. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Fundația „Ronald's Lauder România” în Dosarul nr. 8.197/3/CA/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, de Ministerul Transporturilor în Dosarul nr. 9.054/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Alina Maftei și Liviu Maftei în Dosarul nr. 8.611/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul său nr. 349/57/2008, precum și de Societatea Comercială „Foricon” — S.A. din Deva, în același dosar al Curții de Apel Alba Iulia, precum și, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul său nr. 1.509/54/2007 și Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal în Dosarul său nr. 2.023/3/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu**ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**
GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****pentru modificarea art. 16 lit. a) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995**

Având în vedere obligativitatea îndeplinirii imediate și cu bună-credință a obligațiilor asumate de statul român în calitate de parte la Convenția europeană asupra cetățeniei, adoptată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997,

luând în considerare recomandarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la eliminarea tratamentului discriminatoriu determinat de condiția deținerii în exclusivitate a cetățeniei române pentru accesul la profesia de notar public,

văzând și importanța preîntâmpinării unor litigii în această materie,

ținând cont de necesitatea asigurării unui cadru legal conform reglementărilor legale naționale și internaționale în materie, necesar organizării concursurilor privind admiterea în profesia de notar,

dat fiind faptul că, prin perpetuarea situației reglementate de prevederile art. 16 lit. a) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare, statul român riscă să fie sancționat pentru neîndeplinirea cu rea-credință a obligațiilor asumate ca parte la Convenția europeană asupra cetățeniei, precum și faptul că legislația internă trebuie, în mod obligatoriu, corelată cu dispozițiile Legii fundamentale,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 16, litera a) va avea următorul cuprins:**

„a) are cetățenia română și domiciliul în România și are capacitatea de exercițiu al drepturilor civile;”.

Art. II. — Concursul de admitere în profesia de notar aflat în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămâne supus dispozițiilor în vigoare la data anunțării acestuia.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Cătălin Marian Predoiu
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic,
referitoare la normarea activităților didactice și de cercetare din învățământul universitar
de masterat și din învățământul universitar de doctorat

Normarea activității didactice la învățământul universitar s-a făcut și se face potrivit art. 80 alin. (2), (4) și (5) din Legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și anume: „(2) Norma didactică săptămânală în învățământul superior se cuantifică în ore convenționale. [...] (4) Ora convențională este ora didactică de seminar, de laborator, de lucrări practice sau de activități similare acestora, din învățământul universitar. (5) În învățământul universitar, ora de curs reprezintă 2 ore convenționale.”

Având în vedere că învățământul universitar și învățământul postuniversitar reprezintă două nivele diferite de pregătire și importanță în formarea specialiștilor, normarea activității didactice la învățământul postuniversitar se realiza, potrivit prevederilor art. 80 alin. (6) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, diferit față de normarea la învățământul universitar și anume: „(6) În învățământul postuniversitar, inclusiv în cel de perfecționare a personalului didactic, precum și în învățământul universitar cu predare integrală în limbi de circulație internațională, ora de curs reprezintă 2,5 ore convenționale, iar ora de seminar sau de activități similare acesteia reprezintă 1,5 ore convenționale. [...]”

Prin Legea nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, cu modificările și completările ulterioare, învățământul postuniversitar de masterat și învățământul postuniversitar de doctorat au fost organizate în ciclul al doilea, respectiv ciclul al treilea de studii universitare. În conformitate cu art. 19 din această lege, „Prevederile prezentei legi se aplică învățământului superior public și privat, acreditat și autorizat provizoriu, care funcționează în condițiile legii, începând cu anul universitar 2005—2006, pentru studenții admiși în anul I [...]”.

Ținând seama de faptul că promoția 2008 este prima promoție de absolvenți ai studiilor universitare de licență care pot urma studii universitare de masterat începând cu data de 1 octombrie a anului universitar 2008—2009, iar normarea activităților didactice la masterat și doctorat ar trebui să se facă nu ca până în prezent, ca învățământ postuniversitar, deci potrivit art. 80 alin. (6), ci ca învățământ universitar, deci potrivit art. 80 alin. (4) și (5) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce ar însemna o depreciere a activității la ciclurile 2 și 3 de învățământ universitar, cicluri menite să pregătească specialiști de înaltă valoare, acest fapt ar putea conduce la nemulțumiri ale senatelor universitare, consiliilor facultăților și cadrelor didactice, precum și la mari dificultăți în acoperirea normelor didactice la aceste cicluri superioare de învățământ cu cadre didactice de valoare, așa cum se precizează în lege.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 80 alineatul (1), literele d) și e) vor avea următorul cuprins:

„d) activități didactice și de cercetare științifică, înscrise în planurile de învățământ, pentru învățământul universitar de doctorat, precum și îndrumarea elaborării tezelor de doctorat;

e) activități didactice și de cercetare științifică, înscrise în planurile de învățământ, pentru învățământul universitar de masterat, precum și îndrumarea elaborării disertației de masterat.”

2. La articolul 80, alineatele (4)—(7) vor avea următorul cuprins:

„(4) Ora convențională este ora didactică de seminar, de laborator, de lucrări practice sau de activități similare acestora, din învățământul universitar de licență.

(5) În învățământul universitar de licență, ora de curs reprezintă două ore convenționale.

(6) În învățământul universitar de masterat, în învățământul universitar de doctorat, în învățământul postuniversitar, inclusiv în cel de perfecționare a personalului didactic, precum și în învățământul universitar de licență cu predare integrală în limbi de circulație internațională, ora de curs reprezintă 2,5 ore convenționale, iar ora de seminar sau de activități similare acesteia reprezintă 1,5 ore convenționale. Pentru conducătorii de doctorat se normează 0,5 ore convenționale săptămânal, pentru fiecare doctorand în stagiul.

(7) Pentru cadrele didactice care desfășoară activități în departamente sau în secții cu predare într-o limbă de circulație internațională, în învățământul universitar de licență, norma didactică se calculează potrivit alin. (6). Fac excepție de la această prevedere cadrele didactice care predau o limbă de circulație internațională, pentru care se aplică prevederile alin. (4) și (5).”

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și tineretului,

Anton Anton

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Mariana Câmpeanu

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Complex Sportiv de Natație” — Otopeni, județul Ilfov**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Complex Sportiv de Natație” — Otopeni, județul Ilfov, din cadrul Programului „Bazine de înot”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,

László Borbély

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 4 noiembrie 2008.

Nr. 1.422.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea anexei nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 40 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Mihai Eminescu” la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 și 692 bis din 20 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, după poziția 343 se introduc 11 noi poziții, pozițiile 344—354, conform anexei care face parte din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Liviu Radu,

secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.442.

Completări la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Mihai Eminescu, județul Botoșani

Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii	Valoarea de inventar	Situația juridică actuală
„344	1.3.7	D.E. 596/31 Ipotești	L = 500 m l = 4 m	2008	9.678	Domeniul public, conform HCL 34/2008
345	1.3.7	D.E. 607/4 Ipotești	L = 450 m l = 4 m	2008	9.240	Domeniul public, conform HCL 34/2008
346	1.3.7	D.E. 982/45 Cătămărăști-Vale	L = 1.200 m l = 4 m	2008	25.340	Domeniul public, conform HCL 34/2008
347	1.3.7	D.E. 991/51 Cătămărăști-Vale	L = 375 m l = 4 m	2008	6.980	Domeniul public, conform HCL 34/2008
348	1.3.7	D.E. 974/1 Cătămărăști-Vale	L = 400 m l = 4 m	2008	7.228	Domeniul public, conform HCL 34/2008
349	1.3.7	D.E. 970/1 Cătămărăști-Vale	L = 1.250 m l = 4 m	2008	27.650	Domeniul public, conform HCL 34/2008
350	1.3.7	D.E. 974/2 Cătămărăști-Vale	L = 1.175 m l = 4 m	2008	24.268	Domeniul public, conform HCL 34/2008
351	1.3.7	D.E. 972 Cătămărăști-Vale	L = 250 m l = 4 m	1991	8.600	Domeniul public, conform HCL 34/2008
352	1.3.7	D.E. 831 Cătămărăști-Deal	L = 1.800 m l = 4 m	1991	41.600	Domeniul public, conform HCL 34/2008
353	1.3.7	D.E. 839 Cătămărăști-Deal	L = 725 m l = 4 m	1991	10.320	Domeniul public, conform HCL 34/2008
354	1.3.7	D.E. 823 Cătămărăști-Deal	L = 550 m l = 4 m	1991	9.346	Domeniul public, conform HCL 34/2008”

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind plata contribuției României pentru activitățile Centrului Regional de Asistență pentru Implementarea Controlului Armamentelor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata unei contribuții financiare pentru susținerea activităților Centrului Regional de Asistență pentru Implementarea Controlului Armamentelor — RACVIAC Center for Security Cooperation.

Art. 2. — Cuantumul contribuției financiare a României este de 39.480 euro, iar plata se va efectua din bugetul aprobat Ministerului Afacerilor Externe pentru anul 2008.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

Ministrul apărării,

Teodor Viorel Meleşcanu

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Liviu Radu,

secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.455.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind preluarea unui sector de drum național, proprietate publică a statului, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe, județul Covasna, în administrarea Ministerului Transporturilor, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a activităților de interes național în domeniul administrării drumurilor naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, al art. 6 alin. (1) și al art. 22¹ din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă preluarea unui sector de drum național, proprietate publică a statului, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe, județul Covasna, în administrarea Ministerului Transporturilor, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a activităților de interes național în domeniul administrării drumurilor naționale, potrivit legii.

Art. 2. — Predarea-primirea sectorului de drum național prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Sectorul de drum național preluat conform prevederilor art. 1 își păstrează indicativul existent la data preluării, conform anexei.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Liviu Radu,

secretar de stat

Ministrul transporturilor,

Ludovic Orban

Ministrul dezvoltării, lucrărilor

publice și locuințelor,

László Borbély

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.456.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale sectorului de drum național, proprietate publică a statului, care se preia din administrarea Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe, județul Covasna, în administrarea Ministerului Transporturilor, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a activităților de interes național în domeniul administrării drumurilor naționale

Denumirea și locul unde este situat sectorul de drum național	Persoana juridică de la care se preia sectorul de drum național	Persoana juridică care preia sectorul de drum național	Lungimea totală a sectorului de drum local și pozițiile kilometrice	Indicativul vechi	Indicativul nou
Sectorul de drum național DN 13E Traversază municipiul Sfântu Gheorghe	Statul român — din administrarea Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe	Statul român — în administrarea Ministerului Transporturilor, pentru Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	1,957 28+365 — 30+332	DN 13E	DN 13E

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea redistribuirii sumelor alocate din credite externe, pe anul 2008, între Ministerul Culturii și Cultelor, Ministerul Sănătății Publice și Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă diminuarea sumelor alocate din credite externe Ministerului Culturii și Cultelor în bugetul pe anul 2008 cu suma de 24.000 mii lei, precum și diminuarea sumelor alocate din credite externe Ministerului Sănătății Publice în bugetul pe anul 2008 cu suma de 30.000 mii lei.

Art. 2. — Se aprobă suplimentarea sumelor alocate din credite externe Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului în bugetul pe anul 2008 cu suma de 54.000 mii lei.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Economiei și Finanțelor să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura sumelor alocate din credite externe, pe anul 2008, în bugetele celor 3 ordonatori principali de credite.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și tineretului,

Anton Anton

Ministrul culturii și cultelor,

Adrian Iorgulescu

Ministrul sănătății publice,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

București, 19 noiembrie 2008.
Nr. 1.474.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Serviciului de Protecție și Pază din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Serviciului de Protecție și Pază pe anul 2008 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, cu suma de 2.000 mii lei, la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială”, subcapitolul 68.01.08 „Ajutoare la trecerea în rezervă, retragere sau pensionare”, pentru asigurarea fondurilor necesare achitării ajutoarelor convenite cadrelor militare la trecerea în rezervă.

Art. 2. — Serviciul de Protecție și Pază răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Serviciului de Protecție și Pază pe anul 2008.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Directorul Serviciului de Protecție și Pază,

Ioan Costea

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

București, 19 noiembrie 2008.
Nr. 1.475.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului
nr. 451/2008 privind aprobarea subvenției unitare acordate
pentru acțiuni de ecologizare Societății Comerciale
„Romplumb” — S.A. Baia Mare**

În temeiul art.108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 451/2008 privind aprobarea subvenției unitare acordate pentru acțiuni de ecologizare Societății Comerciale „Romplumb” — S.A. Baia Mare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 23 aprilie 2008, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Președintele Autorității
pentru Valorificarea Activelor Statului,
Gyerkó László

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Teodorovici,
secretar de stat

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

București, 19 noiembrie 2008.
Nr. 1.488.

ANEXĂ

(Anexă la Hotărârea Guvernului nr. 451/2008)

SUBVENȚII
pe anul 2008 pentru acțiuni de ecologizare la Societatea Comercială „Romplumb” — S.A.
Baia Mare

Denumirea produsului	U.M.	Cantitatea	Subvenții unitare (lei/t)	Subvenții totale (mii lei)
Deșeuri și subproduse plumboase reciclate	t	37.234,05	470	17.500
TOTAL:	t	37.234,05	470	17.500

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind unele măsuri pentru organizarea și funcționarea Cancelariei Primului-Ministru

În temeiul prevederilor art. 19 și ale art. 21 alin. (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Art. I. — (1) În structura Cancelariei Primului-Ministru și în directa subordonare a unui consilier de stat se înființează Secretariatul permanent pentru urmărirea implementării proiectelor cu finanțare europeană, denumit în continuare *Secretariatul permanent*, prin preluarea atribuțiilor și personalului Compartimentului dezvoltare regională și urmărirea fonduri structurale și unității de management al Fondului de solidaritate al Uniunii Europene, care se desființează.

(2) Secretariatul permanent raportează periodic stadiul implementării proiectelor cu finanțare europeană, are rolul și autoritatea de a monitoriza procesul de derulare a programelor structurale și de a urmări cu prioritate absorbția acestor resurse financiare.

(3) Personalul Secretariatului permanent care monitorizează, gestionează, implementează programele comunitare și analizează datele și informațiile primite de la Autoritatea pentru Coordonarea Instrumentelor Structurale din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor și autoritățile de management responsabile, Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, privind posibilele blocaje apărute în implementarea programelor cu finanțare europeană, în vederea soluționării și asigurării unei implementări corespunzătoare, beneficiază de prevederile art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2006 privind unele măsuri pentru întărirea capacității administrative a României pentru integrarea în Uniunea Europeană, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2008.

Art. II. — În structura Cancelariei Primului-Ministru și în directa subordonare a șefului Cancelariei Primului-Ministru se înființează Direcția generală e-guvernare și proiecte IT, prin preluarea atribuțiilor și personalului Compartimentului pentru e-guvernare, proiecte IT și comunicații și ale compartimentului specializat care asigură administrarea sistemului informatic al instituțiilor și structurilor care funcționează în sediul Guvernului, precum și ale altor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, care se desființează.

Art. III. — Decizia primului-ministru nr. 190/2007 privind organizarea și funcționarea Cancelariei Primului-Ministru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 3 iulie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 4, litera e) se abrogă.**

2. **La articolul 5 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:**

„h) actualizează site-ul oficial al Guvernului www.gov.ro”.

3. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În subordinea directă a unui consilier de stat funcționează Secretariatul permanent pentru urmărirea implementării proiectelor cu finanțare europeană, denumit în continuare *Secretariat permanent*.

(2) Secretariatul permanent este condus de un director general.

(3) Secretariatul permanent are în componență:

a) Direcția pentru monitorizarea programelor din agricultură, pescuit și Fondul Social European;

b) Direcția dezvoltare regională, teritorială și urmărirea fondurilor europene.

(4) Secretariatul permanent are următoarele atribuții principale:

a) monitorizează procesul de derulare a proiectelor finanțate din fonduri europene și urmărește cu prioritate absorbția acestor resurse financiare;

b) raportează periodic stadiul implementării proiectelor finanțate de fondurile europene către primul-ministru, Comitetul Național de Coordonare și alte organisme cu atribuții în acest domeniu;

c) solicită date și informații de la Autoritatea pentru Coordonarea Instrumentelor Structurale, autoritățile de management responsabile, organismele cu atribuții în domeniu, Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice și Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor;

d) gestionează și analizează datele și informațiile primite privind posibile blocaje apărute în implementarea programelor cu finanțare europeană;

e) asigură, împreună cu Autoritatea pentru Coordonarea Instrumentelor Structurale, prin directorii generali, activitatea de secretariat a Comitetului Național de Coordonare;

f) elaborează strategii și propuneri legislative pentru perfecționarea cadrului instituțional și procedural al gestionării fondurilor europene;

g) monitorizează atragerea de fonduri europene la nivelul administrației publice centrale și implementarea programelor comunitare;

h) colaborează cu toate instituțiile implicate în vederea dezvoltării capacității administrative;

i) solicită și primește date și informații de la ministere, instituții publice centrale și locale, necesare realizării atribuțiilor;

j) coordonează întreaga activitate de implementare a fondurilor alocate din Fondul de solidaritate al Uniunii Europene;

k) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de către consilierul de stat.

(5) Atribuțiile personalului din cadrul Secretariatul permanent se stabilesc prin fișele posturilor, aprobate conform legii.”

4. La articolul 8 alineatul (1), literele c) și i) se abrogă.

5. La articolul 8 alineatul (1), după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) Compartimentul de analiză și planificare politică.”

6. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În subordinea directă a șefului Cancelariei Primului-Ministru funcționează:

I. Direcția generală juridică, formată din Direcția contencios și coordonare legislativă și Direcția avizare și asistență juridică;

II. Direcția generală economică, formată din Direcția financiar-contabilă, Serviciul salarizare și Serviciul bugetare programe;

III. Direcția generală e-guvernare și proiecte IT, formată din Direcția informatică și Direcția e-guvernare și proiecte IT;

IV. Direcția resurse umane;

V. Direcția administrativă;

VI. Direcția audit public intern;

VII. Serviciul informații clasificate;”.

7. La articolul 10, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (21) și (22), cu următorul cuprins:

„(21) Direcția generală e-guvernare și proiecte IT are următoarele atribuții:

a) realizează planul strategic privind tehnologia informației la nivelul aparatului de lucru al Guvernului;

b) urmărește îmbunătățirea calității actului de guvernare și a procesului de luare a deciziei prin folosirea resurselor de tehnologia informației;

c) asigură dezvoltarea și coordonarea implementării proiectelor de e-guvernare și a proiectelor IT cu finanțare europeană;

d) identifică, conduce și dezvoltă proiectele de tehnologia informației necesare trecerii la un mediu colaborativ de lucru bazat pe documente exclusiv electronice, în concordanță cu efortul depus în acest sens în cadrul celorlalte ministere pentru asigurarea schimbului facil de documente și informații;

e) furnizează consiliere și asistență primului-ministru pentru elaborarea unei concepții și politici unitare și integrate în domeniul tehnologiei informației;

f) administrează domeniul gov. ro și stabilește criteriile și procedurile necesare implementării acestuia;

g) asigură suportul tehnic de specialitate pentru administrarea paginii de internet a Guvernului, precum și a paginilor de internet ale structurilor din cadrul aparatului de lucru al Guvernului;

h) asigură administrarea sistemului informatic la nivelul aparatului de lucru al Guvernului, precum și al instituțiilor și structurilor care funcționează în sediul Guvernului.

i) definește necesitățile în ceea ce privește achizițiile publice de echipamente, servicii și produse informatice și cerințele pentru acestea la nivelul aparatului de lucru al Guvernului;

j) asigură administrarea și dezvoltarea sistemului informatic pentru ședințele Guvernului.

(22) Direcția generală e-guvernare și proiecte IT este coordonată de un consilier de stat, numit prin decizie a primului-ministru.”

8. La articolul 16, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul maxim de posturi alocate Cancelariei Primului-Ministru este de 313, inclusiv demnitarii și posturile aferente Cabinetului primului-ministru, Cabinetului șefului Cancelariei Primului-Ministru și Cabinetului secretarului de stat pentru autorități de reglementare.”

9. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

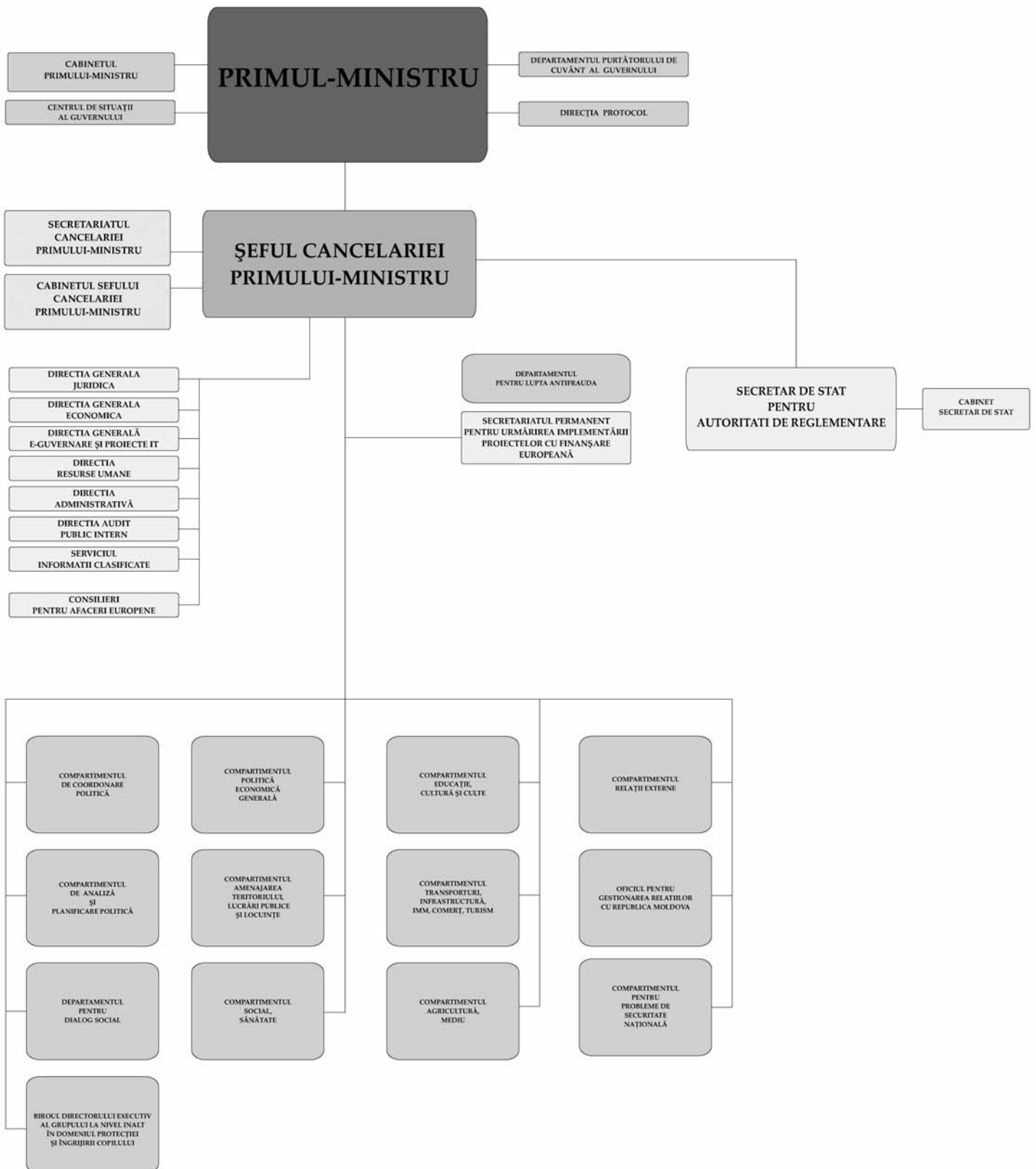
Art. IV. — Decizia primului-ministru nr. 190/2007 privind organizarea și funcționarea Cancelariei Primului-Ministru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 3 iulie 2007, cu modificările aduse prin prezenta decizie, se va republica, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Art. V. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia primului-ministru nr. 262/2007 privind organizarea, funcționarea și stabilirea atribuțiilor Compartimentului dezvoltare regională și urmărire fonduri structurale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 9 octombrie 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

STRUCTURA CANCELARIEI PRIMULUI-MINISTRU

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

AUTORITATEA PENTRU VALORIFICAREA ACTIVELOR STATULUI

ORDIN

privind încetarea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială Filiala UZINA MECANICA CUGIR — S.A.

În temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004, cu modificările ulterioare, și ale art. 16 alin. (6) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului emite prezentul ordin.

Articol unic. — Procedura de administrare specială la Societatea Comercială Filiala UZINA MECANICA CUGIR — S.A., cu sediul în orașul Cugir, Str. 21 Decembrie 1989 nr. 1, județul Alba, înmatriculată la oficiul registrului comerțului sub nr. J01/40/1999, instituită prin Ordinul ministrului de stat,

ministrul economiei și comerțului, nr. 741/2004 privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară la Societatea Comercială Filiala „Uzina Mecanică Cugir” — S.A., încetează de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,
Emil Bențan

București, 20 noiembrie 2008.
Nr. 1.896.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE
— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Numar de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) / lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1	Monitorul Oficial Partea I, limba română	750	5	50	800	210	75
2	Monitorul Oficial Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3	Monitorul Oficial Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4	Monitorul Oficial Partea a III-a	800	5	15	430		40
5	Monitorul Oficial Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6	Monitorul Oficial Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7	Monitorul Oficial Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8	Colecția Legislația României	4	-	2.500	450	120	
9	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	-	3.500	750		70
10	Repertoriul actelor normative	1	-	1.750	140		

*Partea I bis se multiplică pe bază de comandă

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

